

ГУЛАМ ХАЙДАР ЯГОНЕ

ЖИРАФЪТ

Някога, много отдавна, жирафът бил дребен, с къса шия, без конута и без сегашните красиви шарки. Родил се в далечна безводна степ. Трябвало всеки ден да я преминава, а също така и една гора, за да стигне до мястото, където имало вода за пие.

Hukak не му било лесно това трудно всекидневно пътешествие.

Един ден, когато пътувал към гората през степта, срещнал стадо крави, които бягали уплашено от лъвовете. Били много жадни и безнадеждно търсели вода. Жирафът ги съжалел и отвел до мястото, където и той пие. Когато утолили жаждата си, всяка от кравите за благодарност му дала малко от свое конуто, за да може жирафът по-лесно да изминава трудния си път. Жирафът им благодари и поел обратно с нови, удобни и здрави конута.

Още не бил стигнал гората, когато срещнал по пътя група пантери. Те не били тукашни, лутали се напразно и никак не могли да намерят гора, където да заживеят спокойно. Добрият жираф ги завел в гората, през която преминавал толкова често, а пантерите за добрината, която им сторил, го дарили с част от своите шарки. Малкият жираф бил вече с твърди конута и с много красиви петна по тялото си. Той поблагодарил на пантерите си и се запътил доволен към къщи. Пантерите отдалече му викнали:

- Ние вече ще живеем тука, ако за нещо ти по-

Роден в Афганистан през 1954 година, поетът Гулам Хайдар Ягоне избра България за своя втора родина, завърши българска филология и се ожени за българка. Нищо чудно, че прописа и на български: приказки /с две от тях гостува на "Будилниче"/ и стихове/, които ще бъдат издадени в книга от издателство "Отчество". В Афганистан Ягоне има вече издадени няколко книги със стихотворения, приказки и изследвания в областта на фолклора.

трябваме, ти само ни викни!

Един ден жирафът се събудил и забелязал, че в неговата територия са влезли камили и пасат от тревата и храстите му. Той помолил неканените гости след като се нахранял, да отидат да си потърсят друго място за живееене. Камилите обаче много харесали мястото на жирафа, не желели да си тръгнат и взели да му се присмиват. Жирафът се принудил да потърси помощ от приятелите си - сините пантери. Камилите разбрали, че жирафът има силни приятели, извинили му се и се наканили да си тръгнат с наведени глави. В този момент до мястото достигнала една стара камила, която била изостанала по пътя. След като разбрала, че останалите камили са се нахранили до насита от храната на жирафа, тя ги накарала за отплата всяка да дари по малко от здравата си шия на жирафа. Така той вече бил и със здрави конута, и с великолепни шарки, и с дълга силна шия. Той съжалел камилите и им подарил своя участък от степта, а сам тръгнал да си намери място за живееене в гората.

И до днес той е там, дълъг и красив, и пасе от листата и на най-високите дървета.

Николай Кънчев

ОХЛЮВАТА КЪМЯ

Охлювът си има къща, с нея тръгва и се връща след дъжд да полека-лека покрай горската пътека.

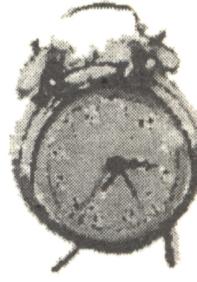
Вечно мълчалив се движи - сигурно си има грижи. Знам ли? Няма той очи - и да плаче, не личи.

Но не вярвам аз да плаче. Той живее другояче. Как? Това е неизвестно.. Неизвестно - интересно.

Виждам някакви антени, нависоко извисени. За какво са му? Не знам. Той си знае всичко сам.

Никой вътре не е влизал, за да каже: - Телевизор има в охлювата къща, радио и парно - също!

Но когато го съгледам с други охлюви спрял редом, ахвам, длани разпростроял: - Цял квартал се е съbral!

3